

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12588 *Llei 30/2014, de 3 de desembre, de Parcs Nacionals.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

La figura de parc nacional s'acosta al nostre país als cent anys d'història, perquè ja la Llei de 7 de desembre de 1916 va contemplar la selecció d'un elenc de paratges excepcionals per a la conservació dels seus valors naturals i el gaudi i el respecte de la societat. Després de quasi un segle d'indubtables transformacions en múltiples àmbits, l'essència d'esta figura resta inalterada quant a l'excepcionalitat i al simbolisme que comporta, a part de la seua riquesa natural, un reconeixement social generalitzat i uns valors estètics, culturals, educatius i científics destacats. És per això que la seua conservació mereix una atenció preferent i la declaració d'interés general de l'Estat.

En este sentit, la implicació de l'Estat en la seua protecció al més alt nivell, per una llei de les Corts Generals, ha sigut la clau que, a pesar del temps transcorregut, puguem fruir en l'actualitat de la selecció que constituïx hui en dia la Xarxa de Parcs Nacionals.

El règim jurídic destinat a assegurar la protecció d'estos espais naturals iniciat en 1916 ha experimentat diverses modificacions, com correspon a l'evolució de la nostra societat i als canvis en l'organització administrativa de l'Estat, però ha mantingut inalterat l'objectiu declarat de garantir que les futures generacions puguem gaudir d'este llegat natural.

La present llei desplega i actualitza, sobre els pilars que constituïxen l'essència d'estos espais, el model existent basat en la configuració en la Xarxa de Parcs Nacionals, entesa com el sistema integrat per aquells espais declarats parcs nacionals, el seu marc normatiu bàsic i el sistema de relacions necessari per al seu funcionament. Per a aconseguir-ho, supera la desconexió entre parcs i Xarxa i contempla, d'una manera d'acord amb la seua importància, conceptes territorials, residents locals i titulars de drets amb la visió econòmica necessària i essencial per a aconseguir la integració i l'acceptació dels parcs nacionals en el seu territori.

D'esta manera, el model de gestió per les comunitats autònomes i de coordinació en xarxa de la Llei 5/2007, de 3 d'abril, de la Xarxa de Parcs Nacionals, la qual substituïx sense modificar la seua essència i de la qual pren part de l'articulat, és actualitzat i reforçat, adaptant-lo al que la societat exigix d'esta figura: els parcs nacionals han de suposar hui, a més d'un model de conservació de la naturalesa, un exemple de gestió més participativa i més oberta a la societat i d'aplicació dels principis de col·laboració, coordinació i cooperació, pel fet de configurar-se com a escenaris complexos on els diferents actors, des del respecte a la seua competència i singularitats, s'organitzen per a assegurar la preservació dels seus valors.

Des d'esta perspectiva, és obligat que l'Administració General de l'Estat consolide la funció de coordinació de la Xarxa de Parcs Nacionals, amb la finalitat d'assegurar un marc adequat per a la conservació dels sistemes naturals més representatius, col·laborar en el compliment dels objectius dels parcs i aconseguir sinergies en les accions promogudes en la Xarxa per les diferents administracions públiques.

La implicació de l'Estat en estos espais i la seua singularitat fan que se'ls haja dotat d'un marc normatiu propi i específic, constituït per eixa llei i els seus instruments de

desplegament, així com per les lleis declaratives de cada parc. Este fet els singularitza de la resta dels espais naturals protegits regulats per la seua normativa sectorial i els dota dels seus propis instruments de gestió, planificació i participació social, així com d'una imatge pròpia, una marca que els identifica i destaca el valor i l'apreciació social que merescudament han obtingut.

La present llei revisa el procediment de declaració, de manera que la iniciativa pugua correspondre al Govern de la nació o a la comunitat o les comunitats autònomes en què es trobe comprés l'espai, i a partir de la dita iniciativa, formalitzada en una proposta conjunta, articula un procediment en què intervenen ambdós administracions i que conclou amb l'informe favorable del Consell de la Xarxa i la posterior declaració mitjançant una llei de les Corts Generals.

Els parcs nacionals han de constituir un referent no sols en la seua forma de fer conservació, sinó també en la seua manera de gestionar-se i d'implicar la societat en les seues activitats. Precisament per a assegurar la implicació social en la preservació dels valors dels parcs nacionals, es dona un impuls a la figura dels patronats com a lloc de trobada de la societat i es busca la integració de sectors i col·lectius en les activitats de gestió així com la implicació i el suport de la població local resident.

La llei s'ocupa també dels titulars de drets en els parcs nacionals integrant-los en la mateixa conservació del parc nacional i reconeixent-los capacitat per a realitzar activitats econòmiques o comercials, en especial les relacionades amb l'ús públic o el turisme rural, així com una adequada presència institucional en els actes o les activitats propis de la projecció dels parcs nacionals davant de la societat.

Esta llei preveu accions per al desenvolupament territorial, com ara ajudes tècniques, econòmiques i financeres en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals, realitzades per les administracions públiques dins del seu àmbit de competència i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries. Igualment, les administracions públiques podran establir, de forma coordinada, plans de desenvolupament en les esmentades àrees. Particularment, l'Administració General de l'Estat, amb la participació de les comunitats autònomes, podrà posar en marxa plans pilot que perseguisquen una activació econòmica sostenible i al mateix temps un efecte social demostratiu en la Xarxa, així com programes d'actuacions que contribuïsquen a minimitzar els impactes negatius dels parcs nacionals.

Així mateix, la llei protegeix aquells usos i activitats tradicionals practicats de forma històrica per propietaris, usuaris o residents locals en els parcs nacionals que hagen sigut reconeguts com a compatibles o necessaris per a la gestió. A este efecte, les administracions públiques desenvoluparan programes específics per a la preservació de les activitats tradicionals i la seua incorporació a l'activitat ordinària del parc nacional. També es preveu el desenvolupament de la marca «Parcs Nacionals d'Espanya» com a identificador comú de qualitat per a les produccions d'estos espais.

Per a l'actualització i la definició del nou marc jurídic, la llei s'estructura en onze títols. El títol I, «Disposicions generals», es referix a l'objecte d'esta llei, que és establir el règim jurídic bàsic per a assegurar la conservació dels parcs nacionals i de la xarxa que formen, així com establir instruments de col·laboració i coordinació.

La llei es proposa millorar la integració dels parcs nacionals en la societat tornant capacitat i protagonisme als actors territorials, en particular a propietaris públics i titulars privats així com a la població resident en els seus entorns.

La llei, en el títol II, «Els parcs nacionals», estableix que l'objectiu d'estos espais no és un altre que el de la conservació dels seus valors naturals i culturals, i supedita a esta consecució la resta d'activitats com són el seu ús i gaudi, la sensibilització, la investigació, etc.

El text és exigent amb els requisits que ha de complir un territori per a ser declarat parc nacional, de manera que només alguns territoris excepcionals puguen merèixer esta declaració. Esta exigència es va posar de manifest ja amb motiu de la declaració dels nostres primers parcs quan el Sr. Pedro Pidal, ponent i impulsor de la primera llei de Parcs Nacionals, encunyà la seua famosa frase «seran pocs o no seran». Han de representar notòriament algun dels grans sistemes naturals que s'inclouen en un annex del text. Han de tindre una superfície contínua, no fragmentada i sense estrangulacions

perquè els seus sistemes evolucionen de forma natural, sense o amb la mínima intervenció humana. Respecte d'això, es consideren superfícies mínimes 5.000 hectàrees en parcs nacionals terrestres o maritimoterrestres insulars i 20.000 hectàrees si són peninsulars o parcs nacionals en aigües marines. El territori ha d'estar ocupat en la seua major extensió per formacions naturals sense aprofitaments agrícoles forestals o hidràulics, ni activitats extractives o elements artificials que alteren el seu paisatge. Per últim, no pot haver-hi sòl urbanitzat ni susceptible de transformació urbanística.

La declaració d'un parc nacional comporta la utilitat pública o l'interés social de les actuacions necessàries per a la consecució dels seus objectius, així com la facultat per a l'exercici dels drets de tanteig i retracte a fi de «recuperar» drets reals sobre finques rústiques situades en l'interior del parc.

Les activitats presents i consolidades en el territori dels parcs nacionals en el moment de la declaració seran objecte d'estudi a fi de determinar les que són incompatibles amb la gestió i la conservació de l'espai. En cas que hi hagen, les administracions competents adoptaran, preferentment per mitjà d'acords voluntaris, les mesures necessàries per a l'eliminació dins del termini que establisca la llei declarativa.

En tot cas s'hi consideren incompatibles la pesca esportiva i recreativa i la caça esportiva i comercial, així com la tala amb fins comercials. Per motius de gestió i d'acord amb el millor coneixement científic, l'administració del parc podrà programar activitats de control de poblacions i de restauració d'hàbitats. Hi són incompatibles així mateix els aprofitaments hidroelèctrics, les vies de comunicació i les xarxes energètiques, excepte en circumstàncies excepcionals degudament justificades per raons de protecció ambiental o interés social, i sempre que no hi haja una altra solució satisfactòria.

El sòl objecte de la declaració d'un parc nacional no podrà ser susceptible d'urbanització ni edificació.

La llei es referix al procediment per a declarar un parc nacional basat en l'interés general de l'Estat de conservar-lo. La iniciativa correspon a les comunitats autònomes o al Govern de la nació.

La iniciativa per a la declaració de parcs nacionals sobre aigües marines de sobirania o jurisdicció nacional correspon únicament al Govern de la nació.

Amb l'adopció de l'acord d'aprovació inicial entrarà en vigor un règim de protecció preventiu que es prolongarà fins a l'entrada en vigor de la llei declarativa o, a falta d'això, per un termini màxim de cinc anys.

El procediment per a la modificació dels límits d'un parc nacional es tramitarà conforme al procediment previst per a la declaració, si bé excepcionalment per acord de Consell de Ministres podrien incorporar-se terrenys a un parc nacional en determinades circumstàncies.

S'hi inclou també la possible pèrdua de la condició de parc nacional, que s'efectuarà a través d'una llei de les Corts Generals i només podrà fonamentar-se en el deteriorament greu del seu estat de conservació.

L'últim article d'este títol regula la declaració d'emergència en cas de catàstrofe mediambiental. S'atribuïx al ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient eixa declaració, siga per iniciativa pròpia o de les comunitats autònomes, i en qualsevol dels casos amb la comunicació al Consell de la Xarxa Parcs Nacionals. Esta declaració d'emergència suposa l'obligació de les autoritats competents de mobilitzar mitjans humans i materials que es troben davall la seua dependència.

El títol III es dedica a la Xarxa de Parcs Nacionals, que definix com un sistema integrat per aquells espais declarats parcs nacionals, el seu marc normatiu bàsic i el sistema de relacions necessari per al seu funcionament.

S'hi enumeren els objectius de la Xarxa així com les funcions que per a la consecució dels dits objectius es reserva l'Administració General de l'Estat.

S'establix el mandat al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient d'elaborar, cada tres anys, un informe sobre la situació de la Xarxa de Parcs Nacionals, que, amb un informe previ del Consell de la Xarxa, serà elevat al Senat.

El títol III acaba amb un article específic dedicat a la imatge corporativa i a la identitat gràfica de la Xarxa.

El títol IV es referix als «instruments de planificació». Atorga al Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals abast bàsic i caràcter de màxim instrument de planificació, alhora que simplifica el seu procediment d'elaboració i singularitza i potencia els efectes de les directrius bàsiques de conservació.

El pla director tindrà el caràcter de directrius per a l'ordenació dels recursos naturals, d'acord amb la legislació de protecció del medi natural. Es pretén amb això dotar els territoris dels parcs nacionals d'un règim realment exclusiu i molt específic, dissenyat per a adaptar-se a totes les seues singularitats.

Reforça el paper del pla rector d'ús i gestió, assegurant-ne la visibilitat de manera que nítidament es pugua entendre com un instrument de planificació del parc nacional i permeta calibrar el seu compliment. En particular, recupera continguts com són els compromisos de planificació econòmica, les capacitats i les dotacions de les administracions assignades per a la consecució dels fins del parc nacional i el règim de col·laboració amb titulars i propietaris.

Els plans rectors d'ús i gestió hauran d'ajustar-se al pla director i prevaldran sobre el planejament urbanístic.

Finalment, incorpora a l'ordenament jurídic bàsic la figura dels plans sectorials, amb comeses tècniques especialitzats.

El títol V es referix a la «gestió», en què correspon directament a les comunitats autònomes la dels parcs nacionals terrestres o marítimoterrestres i a l'Estat la dels parcs nacionals sobre aigües marines de sobirania o jurisdicció nacional.

No obstant això, l'Estat es reserva també la possibilitat d'intervindre, amb caràcter excepcional, en parcs terrestres o marítimoterrestres quan dispose de dades fundades que el parc nacional es troba en un estat de conservació desfavorable i els mecanismes de coordinació no siguen eficaços per a garantir-ne la conservació. En este cas, l'Administració General de l'Estat, de forma puntual, singular i concreta, podria aplicar les mesures i les accions indispensables i necessàries per a evitar danys irreparables en els sistemes naturals del parc nacional.

La llei encarrega al pla director l'establiment dels requisits necessaris que han de concórrer amb caràcter mínim per a determinar un estat de conservació desfavorable.

Igualment la llei atribuïx a l'Administració General de l'Estat la gestió de la Xarxa de Parcs Nacionals.

El títol VI es referix als «òrgans consultius, de col·laboració i de coordinació». El desplegament de la potestat de coordinació que, d'acord amb la doctrina constitucional, correspon a l'Estat és un dels principals motius que justifiquen l'elaboració d'esta norma. Resultaria certament difícil elaborar un marc de gestió homogènia per a tots els parcs de la Xarxa sense desenrotllar esta labor de coordinació.

Es presenta com a novetat la creació de dos òrgans dedicats específicament a desplegar els principis de coordinació i col·laboració de conformitat amb el que disposa el títol I de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En efecte, la present llei crea una comissió de coordinació en cada un dels parcs nacionals supraautonòmics, i un comitè de col·laboració i coordinació, que reunirà periòdicament els responsables tècnics de tots els parcs i els de la Xarxa.

La gestió dels parcs nacionals correspon a les comunitats autònomes i s'enquadra i ha de basar-se en l'aplicació de la legislació bàsica de l'Estat, que en esta matèria la constituïx la present llei, com a normativa bàsica general; el Reial Decret pel qual s'aprova el Pla Director de la Xarxa, com a instrument de planificació de major rang, i les lleis declaratives, com a legislació bàsica específica de cada parc nacional.

Este títol VI s'ocupa també dels òrgans consultius. El Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals continua sent l'òrgan consultiu de major rang, presidit pel ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

El patronat, òrgan consultiu i de participació de la societat específic de cada parc nacional, té la funció de vetlar pel compliment de les normes establides en interès dels parcs nacionals. Hi estan representats els agents socials de la zona, els propietaris públics i privats de terrenys inclosos en el parc, aquelles institucions, associacions i organitzacions relacionades amb el parc o els fins de les quals concorden amb els principis inspiradors de la present llei, a més de les administracions públiques, i hi ha una composició paritària entre el nombre de representants de l'Administració General de l'Estat i el de les comunitats autònomes.

La llei incorpora així mateix el Comitè Científic de Parcs Nacionals, la funció genèrica del qual és l'assessorament científic sobre qualsevol qüestió plantejada per l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, siga per iniciativa d'este o a petició de les administracions gestores dels parcs nacionals.

El títol VII es referix a «accions concertades» i consagra els principis d'informació mútua, cooperació i col·laboració entre les administracions públiques implicades en la gestió dels parcs nacionals.

Igualment, les finques propietat de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals i situades en l'interior dels parcs nacionals podran ser objecte de conveni a fi d'assegurar la gestió integrada en tot el parc nacional.

Quant a la cooperació financera, l'Administració General de l'Estat establirà els mecanismes necessaris per a l'execució d'accions singulars, puntuals i extraordinàries que es determinen així com, en col·laboració amb les comunitats autònomes, dels programes comuns i horitzontals de la Xarxa. Així mateix, correspondrà a l'Administració General de l'Estat la posada en marxa i el finançament de programes multilaterals d'actuació, en aplicació dels criteris de prioritat aprovats pel Consell de la Xarxa i respectant el principi de voluntarietat.

La llei obri la porta als recursos privats per mitjà de l'impuls d'instruments publico-privats que permeten la incorporació de recursos financers addicionals per a la gestió de la Xarxa dels Parcs Nacionals.

El títol VIII tracta del «desenrotllament territorial». Definix de manera més restrictiva l'àrea d'influència socioeconòmica, constituïda pels termes municipals que aporten territori al parc nacional, i excepcionalment per altres directament relacionats sempre que hi haja causes objectives que ho justifiquen. En el cas de parcs nacionals marins o maritimoterrestres, l'àrea d'influència socioeconòmica podrà incloure aquells municipis que sense aportar territori siguen adjacents al parc en funció de la seua situació geogràfica.

En estes àrees, les administracions públiques dins del seu àmbit competencial podran concedir ajudes tècniques econòmiques i financeres. Igualment, podran establir de forma coordinada plans de desenrotllament constituint els corresponents consorcis o subscriuint convenis de col·laboració amb els col·lectius, les administracions o les institucions implicades.

Com a novetat, la llei contempla actuacions puntuals singulars, amb la participació de les comunitats autònomes, per mitjà de la posada en marxa de programes pilot que perseguisquen una activació econòmica sostenible i al mateix temps un efecte social demostratiu en la Xarxa.

Finalment, en este títol la llei protegeix aquells usos i activitats tradicionals practicats de forma històrica per propietaris, usuaris o residents locals en els parcs nacionals que hagen sigut reconeguts com a compatibles.

El títol IX s'ocupa de les «relacions internacionals» i destaca el paper de l'Administració General de l'Estat en esta matèria, establint instruments de col·laboració i cooperació amb altres xarxes semblants en l'àmbit internacional, implementant un programa de col·laboració internacional i assegurant la participació en xarxes organitzacions o institucions internacionals.

Preveu així mateix la difusió i la promoció de la imatge i dels valors dels parcs nacionals en l'àmbit internacional a través de programes plurianuals d'actuacions.

El títol X es dedica a la «projecció i participació social». Els parcs nacionals han de constituir un referent no sols en la seua forma de fer conservació, sinó també en la seua manera de gestionar-se i d'implicar a la societat en les seues activitats, de manera que es busca integrar sectors i col·lectius en les activitats de gestió, així com implicar la població local resident i donar-li suport, amb l'objectiu d'aconseguir la cohesió territorial de les àrees on estan situats.

La llei s'ocupa també dels titulars de drets en els parcs nacionals integrant-los en la mateixa conservació del parc nacional i reconeixent-los capacitat per a realitzar activitats econòmiques o comercials compatibles, en especial les relacionades amb l'ús públic o el turisme rural.

S'hi disposa la seua adequada presència institucional en els actes o les activitats propis de la projecció dels parcs nacionals davant de la societat.

Finalment, el títol XI es referix al «règim d'infraccions i sancions», que serà l'establert en la legislació sobre protecció del medi natural, sense perjudi que les lleis declaratives dels parcs nacionals establisquen un règim sancionador específic per a cada un.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la llei.*

La present llei té com a objecte establir el règim jurídic bàsic per a assegurar la conservació dels parcs nacionals i de la xarxa que formen, així com els diferents instruments de coordinació i col·laboració.

Article 2. *Deures dels poders públics.*

Tots els poders públics, i en especial les administracions públiques, en els seus respectius àmbits competencials, vetllaran per la conservació dels parcs nacionals.

A este fi, fomentaran la col·laboració i la participació activa de la societat en la consecució dels objectius dels parcs nacionals i del conjunt de la xarxa, i garantiran l'accés a la informació disponible en esta matèria, així com la divulgació de les dades que es consideren d'interés públic.

En particular, promouran la implicació dels titulars de drets privats en els parcs nacionals, així com de la població resident en els seus entorns.

Article 3. *Definicions.*

a) Zona perifèrica de protecció: és l'espai marítim o terrestre exterior continu i contigu a un parc nacional i dotat d'un règim jurídic propi destinat a projectar els valors del parc en el seu entorn i amortir els impactes ecològics o paisatgístics procedents de l'exterior sobre l'interior del parc nacional.

b) Àrea d'influència socioeconòmica d'un parc nacional: territori constituït pels termes municipals que aporten terreny al parc, així com, excepcionalment, sempre que hi haja causes objectives que ho definisquen, per altres directament relacionats, quan així es considere en les lleis declaratives, en els quals les administracions públiques duren a terme polítiques actives per al desenrotllament.

c) Sistema natural: conjunt d'elements i processos biològics, geològics i climàtics interdependents que, com a resultat de la lliure evolució sobre un territori, caracteritzen la seua ecologia i el seu paisatge fins a definir un escenari propi, recognoscible i singularitzable.

d) Estat de conservació desfavorable: situació d'un parc nacional que es pose de manifest a partir del resultat dels índexs i dels paràmetres que figuren en el pla director.

TÍTOL II

Els parcs nacionals

Article 4. *Caracterització.*

Els parcs nacionals són espais naturals d'alt valor ecològic i cultural, poc transformats per l'explotació o l'activitat humana, que, quant a la bellesa dels paisatges, la representativitat dels ecosistemes o la singularitat de la flora, de la fauna, de la geologia o de les formacions geomorfològiques, posseïxen uns valors ecològics, estètics, culturals, educatius i científics destacats la conservació dels quals mereix una atenció preferent i es declara d'interés general de l'Estat.

Article 5. *Objectius.*

La declaració d'un parc nacional té com a objecte conservar la integritat dels seus valors naturals i els seus paisatges i, supeditat a això, l'ús i el gaudi social de totes les persones amb independència de les seues característiques individuals (edat, discapacitat, nivell cultural, etc.), així com la promoció de la sensibilització ambiental de la societat, el foment de la investigació científica i el desenrotllament sostenible de les poblacions implicades, en coherència amb el manteniment dels valors culturals, del patrimoni immaterial i de les activitats i dels usos tradicionals consubstancials a l'espai.

Article 6. *Requeriments territorials.*

1. Els requisits que ha de complir un espai perquè puga ser declarat parc nacional són:

a) Serà notòriament representatiu quant a tipologia d'espècies i característiques naturals d'algun o alguns dels sistemes naturals inclosos en l'annex d'esta llei i ha de suposar una aportació addicional de sistemes naturals de manera que se n'evidencie la millora.

b) Tindrà una proporció rellevant de les espècies i les comunitats pròpies del sistema natural que pretenga representar en la Xarxa, així com capacitat territorial i ecològica per a garantir que estes espècies o comunitats puguen evolucionar de forma natural i mantindre o aconseguir un estat de conservació favorable.

c) Tindrà una superfície contínua, no fragmentada i sense estrangulacions, suficient per a permetre que es mantinguen les seues característiques físiques i biològiques i s'assegure el funcionament dels processos naturals presents. A estos efectes, la superfície del parc nacional, excepte en casos degudament justificats, tindrà:

– Almenys, 5.000 hectàrees en parcs nacionals terrestres o maritimoterrestres insulars.

– Almenys, 20.000 hectàrees en parcs nacionals terrestres o maritimoterrestres peninsulars i en parcs nacionals en aigües marines.

d) Estarà ocupat en una superfície adequada per formacions naturals sense aprofitaments de caràcter agrícola, forestal o hidràulic, ni elements artificials que alteren significativament l'estètica del paisatge o el funcionament dels ecosistemes.

e) No podrà contindre activitats extractives o explotacions d'àrids, arenas o minerals, ni instal·lacions dedicades a ús esportiu, industrial o d'oci no integrades en els programes d'ús públic o de visita del parc nacional.

2. En la superfície proposada per a incloure's en un parc nacional no pot haver-hi sòl susceptible de transformació urbanística ni sòl urbanitzat.

3. Si es troben elements artificials en l'espai proposat com a parc nacional, hauran de tindre vinculació històrica i cultural i estar integrats en el medi natural, excepte casos

degudament justificats i que siguen compatibles amb els objectius de conservació del parc nacional.

Article 7. Efectes jurídics vinculats a la declaració.

El règim jurídic de protecció establert en les lleis declaratives tindrà caràcter prevalent enfront de qualsevol altra normativa sectorial. En particular, la declaració comporta:

1. La utilitat pública o l'interés social de les actuacions que per a la consecució dels objectius dels parcs nacionals hagen d'escometre les administracions públiques, en particular aquelles de caràcter bàsic.

2. La facultat de l'administració competent per a l'exercici dels drets de tanteig i de retracte respecte dels actes o negocis jurídics de caràcter onerosos i entre vius que comporten la creació, la transmissió o la modificació del domini o de qualsevol altre dret real, a excepció dels de garantia, que recaiguen sobre finques rústiques situades dins del parc nacional o enclavades en l'interior, incloent-hi qualsevol operació o negoci en virtut dels quals s'adquirisca la majoria en el capital social de societats titulars dels drets reals esmentats. A estos efectes:

a) El transmetent notificarà fefaentment a l'administració competent el preu i les condicions essencials de la transmissió pretesa. Durant els tres mesos següents a la notificació, la dita administració podrà exercir el dret de tanteig obligant-se al pagament del preu convingut en un període no superior a dos exercicis econòmics.

b) Quan el propòsit de transmissió no s'haja notificat de manera fefaent, l'administració competent podrà exercir el dret de retracte en el termini d'un any a partir de la data en què tinga coneixement de la transmissió i en els mateixos termes previstos per al de tanteig.

c) Els registradors de la propietat i mercantils no inscriuran una transmissió o constitució de cap dret sobre els béns mencionats sense que s'acredite haver complert els requisits assenyalats en este apartat.

3. Les activitats presents i consolidades en el territori dels parcs nacionals en el moment de la declaració seran objecte d'estudi a fi de determinar les que siguen incompatibles amb la gestió i conservació de l'espai. En cas que n'hi haja, les administracions competents adoptaran, preferentment per mitjà d'acords voluntaris, les mesures necessàries per a eliminar-les en el termini que establisca la llei declarativa. En tot cas, es consideren activitats incompatibles les següents:

a) La pesca esportiva i recreativa i la caça esportiva i comercial, així com la tala amb fins comercials. En cas que hi haja estes activitats en el moment de la declaració, les administracions competents adoptaran les mesures necessàries per a eliminar-les en el termini que a este efecte establisca la llei declarativa.

L'administració gestora del parc nacional podrà programar i organitzar activitats de control de poblacions i de restauració d'hàbitats d'acord amb els objectius i les determinacions del pla director i del pla rector d'ús i gestió.

b) Els aprofitaments hidroelèctrics, les vies de comunicació, les xarxes energètiques i altres infraestructures, excepte en circumstàncies excepcionals degudament justificades per raons de protecció ambiental o interés social, i sempre que no hi haja una altra solució satisfactòria. En cas que les dites activitats o instal·lacions estiguen presents en el moment de la declaració i no en siga possible la supressió, les administracions competents adoptaran les mesures necessàries per a la correcció dels seus efectes en el termini que a este efecte establisca la llei declarativa.

c) Les explotacions i les extraccions mineres, d'hidrocarburs, àrids i pedreres.

d) L'aprofitament d'altres recursos, excepte aquells que siguen compatibles amb els objectius del parc, es fonamenten en drets consolidats o constituïsquen una aportació reconeguda en la llei declarativa de valors culturals, immaterials o ecològics.

e) El vol a menys de 3.000 metres d'altura sobre la vertical del terreny, excepte autorització expressa o per causa de força major.

4. Els plans hidrològics de conca i les administracions competents en matèria hidràulica asseguraran els recursos hídrics adequats en quantitat i qualitat per al manteniment dels valors i la consecució dels objectius dels parcs nacionals.

5. Qualsevol privació en els béns i els drets patrimonials, en particular sobre usos i aprofitaments reconeguts en l'interior d'un parc nacional en el moment de la declaració, així com qualsevol limitació en l'exercici dels mencionats drets que el titular no tinga el deure jurídic de suportar, serà objecte d'indemnització als titulars, d'acord amb el que estableixen la Llei de 16 de desembre de 1954 sobre expropiació forçosa i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. Les administracions públiques, a la vista de la situació anterior, actuaran amb la màxima diligència per a indemnitzar, si és el cas, d'acord amb la llei declarativa.

6. El sòl objecte de la declaració de parc nacional no podrà ser susceptible d'urbanització ni edificació, sense perjudi del que determine el pla rector d'ús i gestió quant a les instal·lacions necessàries per a garantir la gestió del parc nacional i contribuir al millor compliment dels seus objectius.

Article 8. *Procés de declaració.*

1. La declaració de parc nacional, basada en l'apreciació de l'interés general de l'Estat en la seua conservació i en la seua aportació a la Xarxa, l'efectuarà una llei de les Corts Generals.

La declaració implicarà la inclusió del parc en la Xarxa de Parcs Nacionals d'Espanya.

Tindran prioritat les propostes que impliquen la inclusió de sistemes naturals no representats en la Xarxa.

2. La iniciativa per a la declaració d'un parc nacional correspon a la comunitat o comunitats autònomes en què es trobe comprés el dit espai o al Govern de la nació.

Sense perjudi de l'aprovació, si és el cas, del corresponent pla d'ordenació dels recursos naturals per la comunitat o comunitats autònomes respectives, la iniciativa es formalitzarà per mitjà de l'aprovació inicial d'una proposta conjunta pel Consell de Ministres i per l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma en el territori de la qual es trobe situat el futur parc nacional.

3. La proposta de declaració inclourà:

- a) Els objectius que es pretenen aconseguir amb la declaració del parc nacional.
- b) Els límits geogràfics.
- c) L'anàlisi científica i tècnica del compliment dels requisits establits per als parcs nacionals.
- d) El diagnòstic ecològic de l'estat de conservació dels sistemes naturals inclosos en la proposta.
- e) El diagnòstic del patrimoni cultural –material i immaterial– vinculat als valors naturals de l'espai.
- f) L'anàlisi socioeconòmica dels municipis afectats i del seu context comarcal o regional.
- g) L'avaluació dels efectes de la declaració sobre els usos existents i la seua compatibilitat amb la figura de parc nacional.
- h) Els estudis ambientals i socioeconòmics que permeten estimar les conseqüències de la declaració, incloent-hi una anàlisi sobre el grau d'acceptació de la proposta per la població implicada, així com una memòria econòmica que incloga les estimacions sobre la repercussió en el pressupost de les administracions públiques afectades.
- i) La delimitació de la zona perifèrica de protecció i el seu règim jurídic.
- j) La delimitació de l'àrea d'influència socioeconòmica.
- k) La identificació de les mesures de protecció preventiva.

l) L'anàlisi de la coincidència amb altres figures de protecció existents en el territori que es pretén declarar parc nacional.

m) El diagnòstic de l'accessibilitat dels espais d'ús públic i una proposta de les actuacions que en garantisquen la utilització i el gaudi a totes les persones.

4. Després de l'aprovació inicial, la proposta serà sotmesa al tràmit d'informació pública per les respectives comunitats autònomes per un termini mínim de tres mesos, s'incorporaran a l'expedient les al·legacions presentades i les respostes, i la proposta serà remesa al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

5. A continuació, seran demanats els informes dels departaments ministerials i de les administracions autonòmiques afectades, així com d'aquells municipis que, si és el cas, aporten territori a la proposta de parc nacional.

6. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, prenent en consideració els informes i les consultes indicats en els apartats anteriors així com la resta de la documentació incorporada a l'expedient, elaborarà una nova proposta, que serà sotmesa a l'aprovació del Consell de Ministres i dels òrgans corresponents de les comunitats autònomes afectades. Finalment, serà sotmesa a l'informe del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals.

7. Després dels tràmits anteriors, el Govern elaborarà, aprovarà i remetrà a les Corts Generals el corresponent projecte de llei.

8. En el cas de parcs nacionals declarats sobre aigües marines de sobirania o jurisdicció nacional, la iniciativa per a la declaració correspon al Govern de la nació, que la formalitzarà per mitjà de l'aprovació inicial de la proposta corresponent. En el procediment posterior, la proposta serà sotmesa a informació pública en el *Boletín Oficial del Estado* per un termini mínim de tres mesos i s'incorporaran a l'expedient les al·legacions presentades i les respostes. Se sotmetrà així mateix a l'informe dels departaments ministerials, de les comunitats autònomes i dels ens locals afectats, així com a l'informe del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals. Completats els tràmits anteriors, el Govern elaborarà, aprovarà i remetrà a les Corts Generals el projecte de llei per a la declaració.

Article 9. Règim de protecció preventiva.

1. Les mesures de protecció preventiva incloses en la proposta entraran en vigor amb l'adopció de l'acord d'aprovació inicial i es prolongaran fins a l'entrada en vigor de la llei declarativa o, a falta d'això, per un termini màxim de cinc anys.

2. L'esmentat règim de protecció preventiva suposarà que no puga atorgar-se cap autorització, llicència o concessió addicional a les preexistents que habiliten per a la modificació de la realitat física o biològica sense l'informe previ favorable de l'administració ambiental competent. En particular, no podrà procedir-se a la classificació com a sòl urbà o susceptible de ser urbanitzat de l'espai inclòs en la proposta.

3. Les administracions públiques disposaran de tres mesos per a donar resposta a les sol·licituds presentades, transcorreguts els quals es consideraran desestimades.

Article 10. Contingut de la declaració.

La llei de declaració d'un espai com a parc nacional haurà de contindre almenys:

- a) La denominació del parc.
- b) Els objectius bàsics que ha de complir el parc.
- c) El seu àmbit territorial, amb la descripció dels límits geogràfics.
- d) Una descripció dels sistemes naturals, les espècies singulars i endèmiques, els paisatges i, en general, els valors que motiven la declaració.
- e) Les prohibicions i les limitacions de tots aquells usos i activitats que alteren o posen en perill la consecució dels objectius del parc en el conjunt de la Xarxa, sense perjuí de les indemnitzacions que puguem derivar-se respecte dels drets i dels interessos patrimonials legítims, així com el termini per a la seua supressió, si és el cas.

- f) El règim sancionador específic aplicable.
- g) L'àmbit territorial de la zona perifèrica de protecció, amb la descripció dels seus límits geogràfics i el règim jurídic aplicable, a fi de previndre possibles impactes en el parc procedents de l'exterior.
- h) L'àrea d'influència socioeconòmica.

Article 11. *Modificació dels límits territorials.*

1. La modificació dels límits d'un parc nacional es tramitarà conforme al procediment previst per a la declaració o d'acord amb el que s'establisca específicament en la seua llei declarativa.

2. Excepcionalment, per acord del Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per iniciativa pròpia, o a iniciativa de la comunitat autònoma corresponent, podran incorporar-se a un parc nacional espais terrestres o marins contigus de característiques semblants o els valors dels quals siguen complementaris amb els d'aquell, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que siguen de titularitat de l'Estat o de les comunitats autònomes.
- b) Que siguen incorporats al patrimoni públic per al millor compliment dels fins de la present llei.
- c) Que siguen aportats pels seus propietaris per a la consecució dels dits fins.

La proposta serà sotmesa al tràmit d'informació pública per un termini mínim de dos mesos i s'incorporaran a l'expedient les al·legacions presentades. Abans de ser presentada al Consell de Ministres, la proposta serà sotmesa a l'informe del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals i, si és el cas, de la Comissió de Coordinació.

Article 12. *Pèrdua de la condició.*

1. La pèrdua de la condició de parc nacional s'efectuarà a través d'una llei de les Corts Generals, a proposta del Govern de la nació, amb audiència prèvia de l'òrgan que determinen les comunitats autònomes afectades, informació pública durant un període de tres mesos i informe favorable del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals.

2. La pèrdua de la condició de parc nacional només podrà fonamentar-se en la pèrdua dels requisits exigits o el deteriorament greu i irreversible del seu bon estat de conservació sempre que no es puga restaurar de cap manera l'ecosistema.

3. Després de la pèrdua de la condició de parc nacional, seguiran en vigor els instruments de planificació i gestió de l'espai natural fins que l'administració competent procedisca a substituir-los, modificar-los o adequar-los a la nova situació jurídica de l'espai natural.

Article 13. *Declaració de l'estat d'emergència per catàstrofe mediambiental.*

1. En cas d'una catàstrofe mediambiental, el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, per iniciativa pròpia, prèvia consulta a la comunitat o comunitats autònomes en què es trobe comprés el parc nacional, o a petició de les autoritats competents, podrà declarar l'estat d'emergència en el dit parc nacional, a fi d'impedir que es produïsquen danys irreparables i sempre que no puguen evitar-se per mitjà dels mecanismes de coordinació ordinari.

Es considera que hi ha una emergència per catàstrofe mediambiental quan hi ha un perill greu i cert per a la integritat i la seguretat dels sistemes naturals d'un parc nacional, encara que no afecte persones i béns i que, per les seues dimensions efectives o previsibles, requerisca una coordinació nacional i exigisca a més una aportació de mitjans estatals.

Quan la declaració siga per iniciativa del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, es donarà compte immediat a les autoritats autonòmiques responsables de la gestió ordinària i habitual del parc nacional.

Quan la catàstrofe mediambiental se situe en l'àmbit de la protecció civil, la declaració d'emergència correspondrà a les autoritats competents en la matèria, llevat que l'emergència siga d'interés nacional, cas en què correspondrà al ministre de l'Interior. En tots els casos es comunicarà al Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals, sense perjudici de la seua convocatòria, segons disposa l'apartat 4 d'este article.

2. Els criteris per a determinar l'existència d'un perill greu per a la integritat i la seguretat d'un parc nacional, així com els efectes de la declaració de l'estat d'emergència i les principals accions que s'hi han d'executar, s'inclouran en el Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals.

3. La declaració de l'estat d'emergència per una catàstrofe mediambiental en un parc nacional implicarà, d'acord amb el Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals:

a) La designació, pel president de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, de la persona encarregada de coordinar les tasques de mobilització i d'ús de tots els elements personals i materials posats al servici de la situació d'emergència.

b) El manteniment d'un intercanvi d'informació permanent i continu entre el parc nacional afectat i l'Organisme Autònom Parcs Nacionals.

c) L'obligació de les autoritats competents de mobilitzar els mitjans humans i materials necessaris que es troben davall la seua dependència, per a l'efectiva aplicació dels mecanismes d'actuació exigits per la declaració de l'estat d'emergència i, si fóra necessària, la petició del president de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, dirigida a les autoritats responsables de la gestió d'altres parcs nacionals, d'auxili i de posada a disposició de l'operatiu d'emergència de recursos dels dits parcs, a fi de col·laborar amb els propis de l'Organisme i amb els de la comunitat autònoma o les comunitats autònomes afectades per l'estat d'emergència.

d) La redacció d'un informe conjunt de l'administració gestora del parc i de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals en què consten les actuacions realitzades, l'avaluació de danys produïts i les mesures proposades per a la restauració mediambiental de la zona o de les zones afectades.

4. Una vegada declarat l'estat d'emergència, es convocarà amb caràcter urgent el Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals per a ser degudament informat de les circumstàncies que hagen motivat la dita declaració, així com de les mesures adoptades per a fer front a eixe estat, especialment les relatives a la mobilització de personal i de mitjans materials d'altres parcs nacionals.

5. La fi de l'estat d'emergència l'acordarà el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient mitjançant una resolució motivada, de la qual informarà el Ple del Consell de la Xarxa i les autoritats responsables de la gestió del parc o parcs afectats per la declaració.

6. En cada parc nacional l'òrgan gestor haurà d'elaborar un pla d'autoprotecció destinat a previndre i, si és el cas, fer front als riscos que puguen produir-se. El dit pla haurà de contindre els mecanismes de coordinació amb els plans de protecció civil.

7. El que disposa este article no serà aplicable als casos de catàstrofe mediambiental produïda per un succés de contaminació marina quan afecte les aigües d'un parc nacional marítim, en què la declaració d'emergència i les actuacions que s'hauran d'executar es regiran pel que disposen el Reial Decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Ports de l'Estat i de la Marina Mercant, i la seua legislació complementària reguladora del sistema nacional de resposta davant de la contaminació marina.

TÍTOL III

La Xarxa de Parcs NacionalsArticle 14. *Caracterització.*

La Xarxa de Parcs Nacionals és un sistema integrat per aquells espais declarats parcs nacionals, el seu marc normatiu bàsic i el sistema de relacions necessari per al seu funcionament.

Article 15. *Objectius.*

Amb l'objectiu primordial de garantir com a llegat per a les generacions futures la conservació d'una mostra representativa dels principals sistemes naturals espanyols assenyalats en l'annex de la present llei, els objectius específics de la Xarxa de Parcs Nacionals són:

- a) Formar un sistema complet i representatiu dels dits sistemes naturals.
- b) Cooperar en el compliment dels objectius dels parcs nacionals en l'àmbit tècnic, social i patrimonial.
- c) Assegurar un marc d'actuació homogeni en tots els parcs de la Xarxa que garantisca la coordinació i la col·laboració necessàries per a mantindre un estat de conservació favorable.
- d) Aconseguir sinergies en les accions promogudes en l'àmbit dels parcs nacionals i la Xarxa per les diferents administracions públiques amb responsabilitats en la seua gestió.
- e) Contribuir al desenrotllament socioeconòmic de l'entorn dels parcs nacionals per mitjà de la cooperació amb les administracions i altres actors socials presents en el territori.
- f) Promocionar i reforçar la imatge exterior dels nostres parcs nacionals i el paper internacional que exercixen les polítiques espanyoles en esta matèria.
- g) Contribuir a la conscienciació ambiental en la societat en col·laboració amb altres institucions i organitzacions pertinents.

Article 16. *Funcions de l'Administració General de l'Estat.*

1. Per a la consecució dels objectius anteriors, competixen a l'Administració General de l'Estat les funcions següents:

- a) Elaborar el Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals i les seues revisions, incloent-hi les directrius i els criteris comuns per a la gestió de valors la conservació dels quals ha sigut declarada d'interés general.
- b) El disseny bàsic i la posada en marxa, en col·laboració amb les comunitats autònomes, dels programes extraordinaris i de les actuacions singulars que de comú acord s'identifiquen, respectant en tot cas el principi de voluntarietat.
- c) Realitzar el seguiment i l'avaluació general de la Xarxa, en particular del compliment i del grau d'abast dels seus objectius, d'acord amb el procediment establert pel Consell de la Xarxa.
- d) Elaborar el programa específic d'actuacions comunes i horitzontals de la Xarxa, amb caràcter homogeni i integrador, inclòs en el pla director.
- e) Establir els criteris comuns per a mantindre la imatge corporativa i la deguda uniformitat del personal que per les seues funcions es requerisca.
- f) Contribuir a la millora del coneixement científic i a la investigació en els parcs nacionals, així com a una adequada difusió de la informació disponible.
- g) Facilitar la comunicació i l'intercanvi d'experiències i coneixements entre el col·lectiu de persones que treballen en la Xarxa.

- h) Contribuir al coneixement i al gaudi per totes les persones dels valors naturals dels parcs nacionals com a mitjà més efectiu per a la conservació.
- i) Proposar i impulsar l'aplicació d'instruments de cooperació entre administracions i sectors implicats per a la consecució dels objectius de cada un dels parcs nacionals i de la Xarxa en el seu conjunt.
- j) Incentivar activitats econòmiques relacionades amb la divulgació i la projecció de la Xarxa de Parcs Nacionals en l'àmbit de les seues competències.
- k) Promoure, en el marc dels objectius de la Xarxa i basant-se preferentment en acords voluntaris, l'increment i la consolidació del patrimoni públic en la Xarxa de Parcs Nacionals.
- l) Contribuir activament al desenrotllament sostenible en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals.
- m) Representar Espanya en les xarxes internacionals equivalents, participant en les seues iniciatives, i establir mecanismes de cooperació internacional que permeten la projecció externa de la Xarxa en l'àmbit de les seues competències.
- n) Coordinar la presència exterior dels parcs nacionals i el desenrotllament de programes de col·laboració i agermanament.
- o) Contribuir en la implicació dels agents socials i en la participació de la societat en la consecució dels objectius de la Xarxa, projectant els valors dels parcs nacionals en la societat i creant una consciència social activa, favorable i compromesa amb la seua conservació.
- p) L'exercici d'aquelles altres competències que tinga atribuïdes en funció de la normativa general i sectorial.

2. Cada tres anys el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient elaborarà un informe de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals, que, amb un informe previ del Consell de la Xarxa, s'eleva al Senat i es farà públic. El dit informe s'acompanyarà d'un annex amb la situació de cada un dels parcs nacionals elaborat per la seua administració gestora.

Article 17. *Imatge corporativa i identitat gràfica de la Xarxa.*

El Govern, per un reial decret, i amb un informe previ del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals, establirà la imatge corporativa i la identitat gràfica de la Xarxa, incloent-hi els mitjans materials i el vestuari del personal. El seu ús serà obligatori per a, almenys, aquells professionals de la Xarxa que facen labors en contacte amb el públic.

La senyalística informativa dels parcs nacionals tindrà caràcter únic, obligatori i exclusiu, i serà accessible. En particular, la declaració d'un espai com a parc nacional suposarà la retirada de la senyalització referida al règim cinegètic que prèviament a la declaració com a parc nacional pugava haver-hi en la mesura que es vagen rescatant els drets corresponents, conforme al termini que s'establisca en la seua llei declarativa i al que preveu l'article 7.5.

TÍTOL IV

Instruments de planificació

Article 18. *Instruments de planificació.*

Són instruments de planificació el Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals i els plans rectors d'ús i gestió, abordats en el present títol, així com els que, en el seu àmbit de competència, acorden les comunitats autònomes de caràcter sectorial per a aquells àmbits d'activitat que necessiten una formulació més detallada de la prevista en el pla rector d'ús i gestió.

Article 19. *El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals.*

1. El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals és l'instrument més elevat de planificació i ordenació d'estos espais de caràcter bàsic i inclourà, almenys:

- a) Els objectius estratègics dels parcs nacionals en matèria de conservació, ús públic, investigació, seguiment, formació i sensibilització.
- b) Els objectius que es volen aconseguir en matèria de cooperació i col·laboració tant en l'àmbit nacional com internacional.
- c) Les actuacions necessàries per a mantindre, promoure i impulsar la imatge corporativa i la coherència interna dels parcs nacionals.
- d) Les directrius bàsiques per a la planificació, la conservació i la coordinació.
- e) El programa d'actuacions comunes de la Xarxa i els procediments per al seguiment continu i l'avaluació.
- f) Els criteris per a la selecció dels projectes d'interés general que podran ser objecte de finançament estatal.
- g) Els criteris per a la determinació del nivell de conservació i gestió bàsics que ha de mantindre en el temps cada un dels parcs nacionals i dels paràmetres amb què han de realitzar-ne el seguiment.
- h) Els criteris per a determinar l'existència d'un perill greu per a la integritat i la seguretat d'un parc nacional, així com les directrius per a les actuacions en les situacions d'estat d'emergència declarat.

2. El pla director tindrà el caràcter de directrius d'acord amb la legislació de protecció del medi natural i una vigència màxima de deu anys. Anualment, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient incorporarà, en la memòria de la Xarxa, un informe sobre el seu compliment.

3. El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals serà elaborat pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i aprovat per un reial decret, amb un informe previ del Consell de la Xarxa. Per a elaborar-lo i revisar-lo se seguirà un procediment de participació pública, amb la intervenció, almenys, de les comunitats autònomes i dels patronats dels parcs nacionals.

Article 20. *Els plans rectors d'ús i gestió.*

1. En cada un dels parcs nacionals, l'òrgan de l'administració competent en la planificació i la gestió d'estos espais elaborarà i aprovarà, amb caràcter específic, un pla rector d'ús i gestió que serà el seu instrument de planificació ordinària. En estos plans, que seran periòdicament revisats, es fixaran les normes generals d'ús i gestió del parc.

2. Les administracions competents en matèria urbanística emetran un informe preceptiu sobre els dits plans abans que siguen aprovats o revisats.

3. En el cas de parcs supraautonòmics, el pla rector d'ús i gestió, abans de ser aprovat per cada una de les comunitats autònomes, haurà de disposar d'un informe preceptiu de la comissió de coordinació corresponent.

4. Els plans rectors prevaldran sobre el planejament urbanístic. Quan les seues determinacions siguen incompatibles amb la normativa urbanística en vigor, els òrgans competents la revisaran d'ofici.

5. Els plans rectors d'ús i gestió s'ajustaran al Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals i contindran, almenys:

- a) Les normes, els objectius, les línies d'actuació i els criteris generals d'ús i ordenació del parc.
- b) La zonificació del parc, amb la delimitació de les àrees dels diferents usos i amb la normativa aplicable en cada una, d'acord amb els tipus de zones que s'establisquen en el pla director.

c) La determinació i la programació de les actuacions necessàries per a la consecució dels objectius del parc en matèries com ara la conservació, l'ús públic, la investigació i l'educació ambiental.

d) L'estimació econòmica de les inversions corresponents a les infraestructures i a les actuacions de conservació, d'investigació i d'ús públic programades durant la vigència del pla.

e) La relació de les activitats classificades en incompatibles o compatibles amb la seua conservació i gestió, i dins d'estes últimes es distingiran aquelles que, a més, siguen necessàries per a la gestió i la conservació de l'espai, així com els instruments de col·laboració amb els titulars i propietaris per a la seua integració, reformulació o indemnització si és el cas.

f) Els criteris per a la supressió de les formacions vegetals exòtiques presents en l'interior del parc nacional, així com per a l'eradicació de les espècies invasores.

g) Les mesures d'integració i coordinació amb les actuacions que puguen desplegar en l'interior del parc nacional altres administracions públiques.

h) Les mesures de prevenció enfront d'activitats incompatibles que es realitzen en l'exterior del parc i de previsió de catàstrofes naturals o derivades de l'activitat humana.

6. Els plans rectors d'ús i gestió també podran contindre:

a) L'escenari de dotacions, personal, mitjans materials i elements instrumentals associats a la gestió del parc nacional.

b) El programa d'activitats econòmiques que ha de posar en marxa, si és el cas, la iniciativa privada en el marc de la integració territorial del parc nacional.

c) Les mesures per a assegurar la compatibilitat de l'activitat tradicional i el desenrotllament econòmic de l'entorn amb la conservació del parc nacional.

7. El procediment d'elaboració dels plans rectors d'ús i gestió inclourà necessàriament tràmits d'audiència als interessats, informació pública i consulta a les administracions públiques afectades, així com els informes previs del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals i del patronat.

8. Per als parcs nacionals declarats en aigües marines de sobirania o jurisdicció nacional, el règim de protecció dels recursos pesquers es regularà en el marc dels corresponents plans rectors d'ús i gestió, aprovats pel Govern de la nació amb participació de l'administració pesquera en l'elaboració.

9. Els plans rectors d'ús i gestió es desplegaran a través dels plans anuals de treballs i inversions i altres instruments de planificació i gestió previstos en la legislació autonòmica que aproven les administracions competents, i seran objecte d'un informe del patronat.

10. Tot projecte d'obra, treball o aprofitament que no figure en el pla rector d'ús i gestió o en les seues revisions i que es considere necessari dur a terme en un parc nacional, haurà de ser degudament justificat tenint en compte les directrius d'aquell i autoritzat per l'òrgan corresponent de gestió, amb un informe previ del patronat.

11. Els plans rectors d'ús i gestió tindran una vigència mínima de deu anys.

TÍTOL V

Gestió

Article 21. *La gestió dels parcs nacionals.*

1. La gestió i l'organització dels parcs nacionals correspon directament a les comunitats autònomes en els territoris de les quals estiguen situats, incloent-hi els maritimoterrestres quan hi haja continuïtat ecològica de l'ecosistema terrestre amb el marí, la qual cosa haurà d'estar avalada per la millor evidència científica existent i estar així reconeguda expressament en la llei declarativa.

2. Correspon a l'Administració General de l'Estat la gestió dels parcs nacionals declarats sobre aigües marines de sobirania o jurisdicció nacional.

3. En els casos en què un parc nacional s'estenga pel territori de dos o més comunitats autònomes, el Govern de la nació i els òrgans de govern de les dites comunitats podran subscriure acords per a establir fórmules complementàries de gestió i administració a les establides en la present llei en relació amb els territoris de cada una de les comunitats autònomes.

4. En el cas de parcs nacionals sobre territoris fronterers contigus a altres espais protegits de tercers països, i en cas d'establir-se un règim de col·laboració entre estos, correspon a l'Administració General de l'Estat la coordinació general de l'activitat comuna que puga realitzar-s'hi i del règim internacional que puga establir-s'hi, així com la representació institucional exterior del parc nacional.

Article 22. *Intervenció en cas de conservació desfavorable.*

1. Quan, d'acord amb la informació disponible, l'Administració General de l'Estat tinga dades fundades que el parc nacional es troba en un estat de conservació desfavorable i els mecanismes de coordinació no són eficaços per a garantir-ne la conservació, podrà, amb caràcter excepcional i a fi d'evitar danys irreparables en els sistemes naturals que van motivar la declaració del parc nacional, adoptar, de manera concreta, singular i puntual, amb l'audiència prèvia de la comunitat autònoma o de les comunitats autònomes afectades, aquelles mesures i accions indispensables per a assegurar el compliment dels objectius de la present llei i l'adequada conservació del parc nacional.

La intervenció de l'Administració General de l'Estat tindrà lloc previ requeriment formal a la comunitat autònoma o a les comunitats autònomes corresponents perquè, en el termini de sis mesos, adopten les mesures i les accions a què es referix el paràgraf anterior.

2. Adoptades les dites mesures i accions, es convocarà, amb caràcter urgent, el Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals per a ser degudament informat de les circumstàncies que hagen motivat les dites mesures i accions.

3. El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals establirà els requisits necessaris que han de concórrer amb caràcter de mínims per a determinar un estat de conservació desfavorable.

Article 23. *La gestió de la Xarxa de Parcs Nacionals.*

1. Correspon a l'Administració General de l'Estat la gestió de la Xarxa de Parcs Nacionals, assegurant-se, en el marc del Comitè de Col·laboració i Coordinació i del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals, la deguda coherència de les activitats entre els parcs nacionals i el marc general de la Xarxa de Parcs Nacionals.

2. Per al desenrotllament de les seues actuacions, la Xarxa de Parcs Nacionals contemplarà una programació plurianual que, en particular, tindrà en compte les orientacions i les directrius previstes en el pla director.

3. Les administracions gestores dels parcs nacionals hauran d'aportar a l'Organisme Autònom Parcs Nacionals la informació que necessite de forma contínua, especialment per a l'elaboració de la memòria anual i els informes triennals de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals, i aquella que siga necessària per a les sessions del Consell de la Xarxa i per al seguiment i l'avaluació de la Xarxa, així com per a l'exercici de les funcions de representació internacional que competixen a l'Administració General de l'Estat.

TÍTOL VI

Òrgans consultius, de col·laboració i de coordinació

Article 24. *Els patronats.*

1. Per a vetlar pel compliment de les normes establides en interès dels parcs nacionals i com a òrgan de participació de la societat en els parcs, es constituirà, de forma independent de qualsevol altre òrgan de participació que puga haver-hi, un patronat per a cada parc, en el qual estaran representades les administracions públiques implicades, incloent-hi els ens locals afectats, els agents socials de la zona, els agents que exercisquen activitats econòmiques en el si del parc nacional, els propietaris públics i privats de terrenys inclosos en el parc i aquelles institucions, associacions i organitzacions relacionades amb el parc o els fins de les quals concorden amb els objectius de la present llei. El nombre dels representants designats per l'Administració General de l'Estat i per les comunitats autònomes serà paritari. Si un parc s'estén per dos o més comunitats autònomes, es mantindrà la composició paritària del nombre de representants designats per l'Administració General de l'Estat i el conjunt de les comunitats autònomes interessades.

2. Els patronats dels parcs nacionals estaran adscrits, a efectes administratius, a la comunitat autònoma on estiga situat el parc nacional. En el cas de parcs nacionals situats en diverses comunitats autònomes, estes establiran de comú acord l'adscripció del patronat. En el cas de parcs nacionals declarats sobre les aigües marines de sobirania o jurisdicció nacional, els patronats estaran adscrits a l'Administració General de l'Estat, que determinarà la seua composició.

3. La composició de cada patronat, el seu règim de funcionament i el nomenament del president seran competència de l'administració a què estiga adscrit. El director-conservador del parc formarà part del patronat.

4. Independentment d'altres funcions que els puguen ser atribuïdes per les administracions de què depenguen, són funcions dels patronats:

a) Conèixer les normes que afecten el parc nacional i vetlar activament pel seu compliment.

b) Promoure, impulsar i realitzar totes les actuacions que consideren oportunes a favor de l'espai protegit.

c) Emetre un informe sobre el pla rector d'ús i gestió i les seues modificacions, així com sobre els plans de treball i inversions, o sobre qualsevol desplegament sectorial derivat del dit pla.

d) Emetre un informe sobre la programació anual d'activitats que han de presentar les administracions competents en l'execució de la programació.

e) Emetre un informe abans de l'exercici corresponent sobre el pressupost anual del parc nacional, on es detallaran les actuacions que s'han de realitzar, la institució que les executa i l'administració que les finança.

f) Aprovar la memòria anual d'activitats i resultats, proposant les mesures que consideren necessàries per a corregir disfuncions o millorar la gestió.

g) Emetre un informe sobre els projectes i les propostes d'obres i treballs que es pretenguen realitzar en el parc nacional i no figuren en els plans de treball i inversions.

h) Emetre un informe sobre les sol·licituds presentades a les convocatòries de subvencions finançades amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat que s'han de realitzar en l'àrea d'influència socioeconòmica.

i) Emetre un informe sobre aquells projectes que, desplegats en l'entorn del parc nacional, es preveja que hi puguen tindre un impacte significatiu o que puguen afectar els seus valors naturals.

j) Emetre un informe sobre possibles modificacions del parc nacional.

k) Proposar normes i actuacions per a la defensa més eficaç dels valors del parc nacional.

- l) Establir el seu propi reglament de règim interior.

Article 25. *El Comitè de Col·laboració i Coordinació de Parcs Nacionals.*

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, i a fi d'aprofundir en els mecanismes de col·laboració i coordinació, estudiar possibles efectes comuns, conciliar la posada en marxa de programes i actuacions en els parcs nacionals, intercanviar informació i experiències, i facilitar la difusió del coneixement dels parcs nacionals, es constituirà el Comitè de Col·laboració i Coordinació de Parcs Nacionals.

2. La seua composició, funcions i règim de funcionament seran objecte de desplegament reglamentari. En tot cas, el Comitè de Col·laboració i Coordinació de Parcs Nacionals estarà presidit pel director de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, i en formaran part els responsables de cada parc nacional designats per cada comunitat autònoma. En serà secretari un funcionari de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals.

Article 26. *Les comissions de coordinació.*

1. En cada un dels parcs nacionals supraautonòmics es constituirà una comissió de coordinació a fi d'integrar l'activitat de gestió de cada una de les comunitats autònomes de la manera que siga més adequada. L'Administració General de l'Estat, en el marc d'esta comissió, coordinarà les actuacions i les decisions a fi d'assegurar la responsabilitat compartida de les administracions implicades i la coherència del conjunt, actuacions i decisions que seran adoptades per l'administració competent, sense que la comissió de coordinació pugua assumir la gestió del parc ni per a casos concrets ni amb caràcter general.

2. La composició de les comissions de coordinació serà paritària, amb tants representants de l'Administració General de l'Estat, designats pel ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, com de les administracions públiques amb competència en la gestió dels parcs nacionals. A este efecte, cada comunitat autònoma nomenarà un màxim de dos representants per cada comissió de coordinació.

3. El president de la comissió de coordinació serà designat pel ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient d'entre els representants de l'Administració General de l'Estat, i hi actuarà com a secretari un dels representants de les administracions autonòmiques.

4. La comissió de coordinació, que es reunirà almenys dos vegades l'any de forma ordinària o sempre que ho sol·licite alguna de les parts, quedarà vàlidament constituïda en el moment en què les administracions implicades designen els seus representants i s'haja produït la primera reunió a iniciativa de l'Administració General de l'Estat.

5. Corresponen a la comissió de coordinació les funcions següents:

a) Vetllar per la consecució dels objectius bàsics dels parcs nacionals, en particular la conservació dels seus valors naturals, intercanviant informació i assegurant l'harmonia en l'execució de les competències respectives.

b) Analitzar els documents d'abast general de cada una de les administracions concernides a fi d'assegurar-ne una integració harmònica en l'activitat de cada una.

c) Proposar a les administracions públiques competents els convenis de col·laboració que es consideren que fan falta per a executar les respectives actuacions necessàries per a la conservació del parc nacional.

d) Actuar com a comissió de seguiment en cas de convenis de col·laboració subscrits entre les administracions concernides.

e) Coordinar el correcte ús dels seus signes externs identificatius.

f) Conèixer, informar i analitzar els programes de desenvolupament sostenible, les actuacions de cohesió territorial, així com les propostes de distribució d'ajudes i subvencions en les àrees d'influència socioeconòmica del parc nacional.

g) Conèixer el contingut de la memòria anual d'activitats que ha d'eleva-se al patronat i emetre'n un informe, així com elaborar l'informe anual del compliment dels

objectius generals que s'ha d'eleva al Consell de la Xarxa, i coordinar les activitats amb la resta de parcs de la Xarxa de Parcs Nacionals.

- h) Conèixer i coordinar el règim de col·laboració i suport amb titulars i propietaris.
- i) Emetre un informe sobre les propostes de modificació dels límits del parc nacional.
- j) La coordinació de totes aquelles actuacions acordades entre les administracions públiques que es consideren necessàries per al millor compliment dels objectius del parc nacional.

Article 27. El Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals.

1. El Consell de la Xarxa és un òrgan col·legiat de caràcter consultiu adscrit al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

2. El president del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals serà el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. La composició i el funcionament del dit òrgan es determinaran reglamentàriament, prèvia consulta amb les comunitats autònomes implicades.

3. Formaran part del Consell de la Xarxa l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes en el territori de les quals estiguen situats els parcs nacionals, una representació dels municipis inclosos en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals, els presidents dels patronats, els representants del Comitè Científic, una representació de les associacions sense ànim de lucre i amb àmbit d'actuació estatal els fins de les quals estiguen vinculats a la protecció del medi ambient i de les organitzacions agràries, pesqueres, empresarials i sindicals de més implantació en el territori nacional, així com una representació de les associacions de propietaris de terrenys inclosos en els parcs nacionals.

Podran assistir a les reunions del Consell per invitació del president, amb veu però sense vot, representants de les restants comunitats autònomes que manifesten interès en el fet que es declare un parc nacional en el seu territori.

4. Correspon al Consell de la Xarxa informar sobre:
- a) La proposta de declaració de nous parcs nacionals o de modificació dels ja existents.
 - b) La proposta de revocació de la declaració d'un parc nacional.
 - c) El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals i les seues revisions.
 - d) Els projectes de disposicions que afecten de forma directa els parcs nacionals.
 - e) La normativa de caràcter general aplicable als parcs nacionals.
 - f) Els criteris de distribució dels recursos financers que s'assignen en els pressupostos generals de l'Estat al programa d'actuacions de caràcter comú de la Xarxa de Parcs Nacionals.
 - g) La memòria anual de la Xarxa de Parcs Nacionals, abans d'eleva-la al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient perquè l'aprove.
 - h) Els informes triennals de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'eleva al Senat.
 - i) La proposta de sol·licitud de distincions internacionals per als parcs de la Xarxa de Parcs Nacionals, així com la promoció internacional dels parcs nacionals.
 - j) Els plans rectors d'ús i gestió dels diferents parcs nacionals, abans de ser aprovats.
 - k) Totes les qüestions d'interès general per a la Xarxa que li siguen requerides.

Article 28. El Comitè Científic de Parcs Nacionals.

1. Com a òrgan científic de caràcter assessor, es crea el Comitè Científic de Parcs Nacionals, adscrit a l'Organisme Autònom Parcs Nacionals.

2. La funció genèrica del Comitè serà la d'assessorar científicament sobre qualsevol qüestió que li siga plantejada des de la Direcció de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals,

a iniciativa d'esta o a petició de les administracions gestores dels parcs nacionals, i específicament li corresponen:

- a) Assessorar en l'elaboració del Programa d'Investigació de la Xarxa de Parcs Nacionals i les seues revisions.
- b) Participar en els processos d'avaluació, selecció i seguiment dels projectes subvencionats a l'empara de totes les convocatòries públiques d'ajudes a la investigació que promoga l'Organisme Autònom Parcs Nacionals en matèries relacionades amb la Xarxa de Parcs Nacionals, i les seues revisions.
- c) Elaborar un informe previ a la determinació de l'estat de conservació desfavorable de qualsevol dels parcs nacionals, valorant l'evolució dels sistemes naturals, les formacions geològiques i vegetals o les espècies singulars i avaluant la significació dels valors resultants de l'aplicació dels corresponents paràmetres, a petició de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals o a instància de les administracions gestores.
- d) Informar sobre els sistemes d'indicadors aplicables a la Xarxa de Parcs Nacionals per a determinar el seu estat de conservació, que hauran de ser acordats en el si del Comité de Col·laboració i Coordinació i basar-se en els aplicats en l'àmbit nacional i internacional.

3. La composició i el funcionament del Comité Científic s'establiran mitjançant una orde ministerial. En qualsevol cas en formaran part el director de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, que actuarà com a president, i un conjunt de vocals de la comunitat científica amb una trajectòria professional reconeguda en el camp de la investigació d'espais naturals protegits. Per cada una de les comunitats autònomes en el territori de les quals hi haja un parc nacional es nomenarà un vocal en la forma que establisca l'orde ministerial, i a proposta de la corresponent comunitat autònoma.

TÍTOL VII

Accions concertades

Article 29. *Instruments de cooperació.*

1. Les administracions públiques, per a garantir l'aplicació d'esta llei, ajustaran les seues actuacions als principis d'informació mútua, cooperació i col·laboració. En particular, hauran de prestar-se la deguda assistència per a assegurar l'eficàcia i la coherència de les seues actuacions, especialment en els casos en què es pose en perill l'adequada protecció dels parcs nacionals. Amb este fi, les administracions establiran, de comú acord, tots els instruments de cooperació i col·laboració que consideren necessaris per a assegurar la consecució dels seus objectius.

2. Amb caràcter general, la col·laboració entre les administracions s'explicitarà a través de convenis de col·laboració subscrits a este efecte, per a executar aquelles actuacions singulars que acorden les parts.

3. L'Organisme Autònom Parcs Nacionals, com a titular de finques incloses en l'àmbit del parc nacional, i l'administració gestora del parc podran subscriure els convenis de col·laboració que estimen convenients amb la finalitat d'assegurar la gestió integrada en tot el parc nacional.

Article 30. *Cooperació financera.*

1. L'Administració General de l'Estat establirà els mecanismes necessaris per a l'execució i el finançament de les funcions establides en l'article 16, i especialment de les accions singulars, puntuals i extraordinàries que es determinen, així com, en col·laboració amb les comunitats autònomes, dels programes d'actuacions comunes i horitzontals de la Xarxa.

2. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes podran acordar instruments de cooperació financera, en els termes de suport que mútuament consideren en l'àmbit de les seues competències respectives.

3. Podran acordar, igualment, la posada en marxa de programes multilaterals d'actuació en què, respectant en tot cas el principi de voluntarietat i sobre la base de l'aplicació de criteris de prioritat prèviament objecte d'informe pel Consell de la Xarxa, l'Administració General de l'Estat assumisca el finançament i l'execució d'aquelles actuacions singulars i extraordinàries que de comú acord s'identifiquen.

4. L'Administració General de l'Estat, per mitjà de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, impulsarà la col·laboració públicoprivada que permeta la incorporació de recursos financers addicionals procedents de la iniciativa privada i del sector empresarial per a la gestió de la Xarxa de Parcs Nacionals. En este sentit, es primarà la creació de teixit econòmic i ocupació associats als recursos i valors de la Xarxa de Parcs Nacionals. El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals establirà els criteris necessaris que han de concórrer amb caràcter de mínims per a la cooperació amb el sector privat.

TÍTOL VIII

Desenrotllament territorial

Article 31. *Àrees d'influència socioeconòmica.*

1. En cada parc nacional, les lleis declaratives contemplaran l'establiment de la corresponent àrea d'influència socioeconòmica en què les administracions públiques duran a terme polítiques actives de desenrotllament. La dita àrea estarà constituïda pels termes municipals que aporten territori al parc nacional i, excepcionalment, per d'altres directament relacionats, sempre que hi haja causes objectives que ho justifiquen i així es considere en les lleis declaratives.

2. En particular, en els parcs nacionals marins o maritimoterrestres, l'àrea d'influència socioeconòmica podrà incloure igualment aquells municipis que, sense aportar territori al parc, hi siguen adjacents en funció de la seua situació geogràfica, mantinguen una clara vinculació econòmica i social amb les activitats que s'hi realitzen o tinguen instal·lacions o infraestructures associades al parc.

3. En tot cas, les administracions públiques, en l'aplicació dels règims de suport a les àrees d'influència socioeconòmica, tindran en especial consideració, tant qualitativament com quantitativament, els municipis que aporten terrenys als parcs nacionals.

4. L'establiment d'una àrea d'influència socioeconòmica comporta una atenció singular de les administracions públiques a assegurar la integració del parc nacional amb la dita àrea, així com a potenciar les activitats econòmiques sostenibles vinculades a la dinamització de l'entorn del parc nacional. A este efecte, les administracions públiques, de forma coordinada, duran a terme aquelles actuacions que siguen necessàries.

Article 32. *Accions per al desenrotllament territorial sostenible.*

1. Amb la finalitat de promoure el seu desenrotllament, les administracions públiques, dins del seu àmbit competencial i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, podran concedir ajudes tècniques, econòmiques i financeres en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals.

2. En els programes de subvencions realitzats per les administracions públiques podrà donar-se prioritat a les actuacions mediambientals de recuperació d'àrees degradades, així com a la resta d'actuacions que revaloren els recursos naturals de l'entorn.

3. Igualment, les administracions públiques podran establir de forma coordinada plans de desenrotllament sostenible per a les àrees d'influència dels parcs nacionals, i a

este efecte podran constituir els corresponents consorcis i subscriure convenis de col·laboració amb la resta d'administracions, institucions i col·lectius implicats.

4. De forma particularitzada, l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les seues competències, a través de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals i amb la participació de les comunitats autònomes, podrà posar en marxa programes pilot que contempen actuacions puntuals singulars per a l'activació econòmica sostenible i que perseguisquen actuar com a referents d'efecte social demostratiu en tota la Xarxa de Parcs Nacionals.

5. L'Administració General de l'Estat, a través de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, en cooperació amb les comunitats autònomes, podrà posar en funcionament programes d'actuacions que contribuïsqen a minimitzar els impactes negatius en els parcs nacionals.

6. L'Administració General de l'Estat desenrotllarà, a fi de valorar *a posteriori* els efectes de les accions que finance amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, un mecanisme d'avaluació dels resultats obtinguts, amb la informació disponible i amb la que li proporcionen les *comunitats* autònomes.

Article 33. *Integració d'usos i activitats locals.*

1. Els usos i els costums tradicionals practicats de forma històrica pels propietaris, usuaris i residents locals en l'entorn dels parcs nacionals, reconeguts com a necessaris per a la gestió o compatibles amb la gestió, formen part dels elements modeladors de la configuració del territori que ha sigut reconeguda com d'interés general i, en conseqüència, són essencials per a la consecució dels objectius dels parcs nacionals, en la mesura que formen part dels valors essencials a protegir. En este sentit, en les lleis declaratives dels parcs nacionals s'atendrà la importància singular de la conservació activa i viable de les activitats tradicionals.

2. Les administracions públiques desenrotllaran programes específics per a la preservació d'estes activitats tradicionals i incorporaran a l'activitat ordinària del parc nacional el manteniment d'eixes activitats essencials, enteses com un instrument de concertació i integració en una determinada forma de gestionar el territori.

3. Es potenciarà el desenrotllament de la marca «Parcs Nacionals d'Espanya» com un identificador comú de qualitat per a les produccions d'estos espais, en què s'agruparan i s'integraran aquelles produccions dels parcs nacionals que voluntàriament ho sol·liciten i que complisquen les normes reguladores que reglamentàriament es determinen.

4. Dins dels programes de suport en les àrees d'influència socioeconòmica, es prestarà especial atenció a la creació d'ocupació i a l'estabilitat laboral i social en la realització d'estes activitats tradicionals, alhora que se'n potenciarà la millora tecnològica, la incorporació comercial i la projecció social.

TÍTOL IX

Relacions internacionals

Article 34. *Presència internacional.*

1. Els parcs nacionals espanyols contribuïxen a la conservació dels recursos naturals en l'àmbit mundial i, per això, han d'integrar-se en els escenaris internacionals i ser-ne part activa. L'Administració General de l'Estat assegurarà una presència internacional efectiva dels parcs nacionals en l'exterior. A este efecte, es faran les actuacions següents:

a) S'establiran instruments per a la col·laboració, la cooperació, l'intercanvi d'experiències i el desenrotllament de programes conjunts amb altres xarxes semblants de l'àmbit internacional.

b) S'implementarà un programa de cooperació internacional a fi de donar suport a la consolidació dels parcs nacionals en tercers països, i en particular en l'àmbit iberoamericà.

c) S'assegurarà la participació en xarxes, organitzacions i institucions internacionals relacionades amb la conservació i l'ús sostenible del medi natural.

2. L'Administració General de l'Estat dirigirà la presència exterior dels parcs nacionals, coordinant l'acció singular de cada un i actuant com a interlocutor davant de les institucions internacionals. En este sentit, els representants de l'Administració General de l'Estat exerciran el caràcter d'autoritat en el conjunt de la representació nacional, a la qual podran incorporar-se la resta de les administracions implicades.

3. En particular, correspon a l'Administració General de l'Estat la difusió i la promoció de la imatge, els valors i el model de conservació dels parcs nacionals en l'exterior. A este efecte desenrotllarà un programa plurianual d'actuacions aprovat pel president de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, amb un informe previ del Consell de la Xarxa.

TÍTOL X

Projecció i participació social

Article 35. *Participació pública i implicació social.*

Els parcs nacionals han de constituir, en la seua forma d'organització i gestió, un referent general de participació pública i implicació social. Les activitats de gestió hauran de primar la integració dels municipis afectats, sectors i col·lectius, i conformar-se com un instrument per a la cohesió territorial de les àrees on estan situats. En particular, es prestarà especial atenció a la implicació social, a la participació dels municipis afectats en la presa de decisions i al suport singularitzat a les poblacions locals residents en l'interior dels parcs nacionals.

Article 36. *Col·laboració amb els titulars de drets.*

1. Les administracions públiques potenciaran la participació dels propietaris i altres titulars de drets sobre terrenys situats en l'interior del parc nacional en la seua conservació.

Per a aconseguir-ho, el pla rector d'ús i gestió del parc nacional establirà les mesures que garantisquen la compatibilitat de les activitats que es realitzen en el parc nacional amb els objectius de conservació, incloent-hi les de promoció dels productes tradicionals, així com les condicions en què els titulars dels terrenys poden col·laborar amb les administracions públiques en l'execució de les mesures de conservació del parc. A este efecte, podran subscriure convenis, acords, contractes territorials o qualsevol altre marc de col·laboració susceptible de ser desplegat en dret, on s'establiran els compromisos de cada una de les parts.

2. En particular, els titulars patrimonials tindran capacitat per a realitzar activitats econòmiques i comercials, en especial les relacionades amb l'ús públic i el turisme rural. Les dites activitats hauran de basar-se en els recursos i els valors naturals del parc nacional i en l'accés, el gaudi, el coneixement i la difusió d'estos, i contribuiran a la seua conservació, utilitzant la imatge del parc nacional en els termes que s'acorde.

3. Es promourà igualment una deguda presència institucional dels propietaris i titulars de drets en l'interior dels parcs nacionals en els actes, les presentacions i les activitats pròpies de la projecció dels parcs nacionals davant de la societat.

Article 37. *Autorització i concessió d'activitats de servicis en un parc nacional.*

1. Els procediments de concessió i autorització d'activitats de servicis que, d'acord amb els seus instruments de planificació i gestió, s'hagen de realitzar en un parc nacional, hauran de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat i transparència. S'aplicarà a més el principi de concurrència competitiva en els casos següents:

- a) Quan es tracte d'una activitat de servicis promoguda per l'administració gestora del parc nacional d'acord amb els instruments de planificació i gestió del parc.
- b) Quan l'exercici de l'activitat excloga l'exercici d'altres activitats de tercers.

2. Els criteris en què es basarà la concessió i l'autorització per a la realització d'activitats de servicis estaran directament vinculats a la protecció del medi ambient.

3. La duració de les dites autoritzacions i concessions serà limitada i proporcionada atenent les característiques de la prestació del servici i no donarà lloc a la renovació automàtica. Una vegada extingida, no comportarà cap tipus d'avantatge per a l'anterior titular ni per a persones vinculades a ell.

Article 38. *Accés a informació.*

1. En matèria d'accés a la informació relativa als parcs nacionals, s'aplicarà el règim previst en la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

2. En l'elaboració dels instruments de planificació dels parcs nacionals, s'assegurarà la transparència, la participació pública i l'accessibilitat, i les decisions s'adoptaran a partir de diferents alternatives adequadament valorades, tenint en compte els objectius d'esta llei.

Article 39. *Acció pública.*

Serà pública l'acció per a exigir davant dels òrgans administratius i dels tribunals de justícia l'estricta observança dels preceptes relatius als parcs nacionals establits en esta llei, en les lleis declaratives dels parcs nacionals i en les disposicions que es dicten per a desplegar-les i aplicar-les.

TÍTOL XI

Infraccions i sancions

Article 40. *Règim d'infraccions i sancions.*

El règim sancionador aplicable als parcs nacionals serà l'establert en la legislació sobre protecció del medi natural. A més, les lleis declaratives dels parcs nacionals establiran un règim sancionador específic.

En qualsevol cas, el règim sancionador supletori de la legislació d'espais naturals protegits serà aplicable a les infraccions i les sancions respecte a les conductes que tinguen lloc o afecten un parc nacional concret encara que no estiguen tipificades en la llei declarativa corresponent.

Disposició addicional primera. *Parcs nacionals integrats en la Xarxa.*

Queden integrats en la Xarxa el conjunt de parcs nacionals ja declarats, compost pel Parc Nacional d'Ordesa i Mont Perdut, el Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, el Parc Nacional dels Picos de Europa, el Parc Nacional Maritimoterrestre de les Illes Atlàntiques de Galícia, el Parc Nacional Maritimoterrestre de l'Arxipèleg de Cabrera, el Parc Nacional de Cabañeros, el Parc Nacional de Las Tablas de Daimiel, el Parc Nacional de Monfragüe, el Parc Nacional de Sierra Nevada, el Parc Nacional de Doñana, el Parc Nacional de Timanfaya, el Parc Nacional del Teide, el Parc Nacional de la Caldera de Taburiente, el Parc Nacional de Garajonay i el Parc Nacional de la Serra de Guadarrama.

Qualsevol nova declaració de parc nacional per les Corts Generals suposarà la integració automàtica en la Xarxa de Parcs Nacionals.

Disposició addicional segona. *Revisió del Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals i pròrroga de la vigència de l'actual.*

En el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor de la present llei, el Govern aprovarà el nou Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals. Fins que no s'aprove el nou, el Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals aprovat pel Reial Decret 1803/1999, de 27 de novembre, continuarà vigent.

Disposició addicional tercera. *Revisió dels plans rectors d'ús i gestió dels parcs nacionals i adequació al Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals.*

Les administracions competents revisaran els plans rectors d'ús i gestió aprovats per a adaptar-los al contingut dels successius plans directors en el termini de dos anys a partir de l'aprovació d'estos.

Disposició addicional quarta. *Règim indemnitzatori.*

Les administracions públiques assumiran el pagament de les indemnitzacions per les limitacions en els béns i els drets patrimonials legítims establides en els parcs nacionals. Correspondrà a l'Administració General de l'Estat el pagament d'aquelles que es deriven de la legislació bàsica en la matèria i del Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals. Correspondrà a les comunitats autònomes el pagament de les indemnitzacions per les limitacions restants. En els parcs nacionals que es declaren sobre aigües marines, les indemnitzacions que puguen originar-se correspondran exclusivament a l'Estat o als seus organismes vinculats o dependents.

Disposició addicional cinquena. *Exercici de les competències estatals.*

L'Organisme Autònom Parcs Nacionals exercirà les competències atribuïdes en la present llei a l'Administració General de l'Estat, sense perjudici d'aquelles altres que la legislació general o sectorial atribuïska a altres òrgans de l'Administració General de l'Estat o als seus organismes públics vinculats o dependents.

Disposició addicional sexta. *Ús de mitjans electrònics.*

La regulació dels òrgans col·legiats previstos en esta llei haurà de preveure la utilització de mitjans electrònics per a dur a terme les funcions que tenen assignades, d'acord amb l'autorització continguda en la disposició addicional primera de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Serveis Públics.

Disposició addicional setima. *Adaptació dels parcs nacionals existents a la present llei.*

1. Les administracions públiques adoptaran, en un termini màxim de sis anys a partir de l'entrada en vigor de la present llei, les mesures necessàries per a adequar la situació dels parcs nacionals ja declarats en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei a les determinacions contingudes en els seus articles 6 i 7, amb l'excepció d'allò relatiu a les superfícies mínimes establides en l'article 6.1.c. En els casos en què l'adequació afecte drets de tercers, les administracions públiques promouran la signatura d'acords voluntaris o, a falta d'això, aplicaran els procediments d'expropiació forçosa o rescat dels corresponents drets.

Els acords voluntaris que se subscriuen hauran de fer-se sobre la base de criteris tècnics, que elaboraran les administracions públiques gestores de cada parc nacional, amb la participació dels propietaris.

Els plans rectors d'ús i gestió dels parcs incorporaran, en tot cas, el contingut dels acords voluntaris.

Els acords voluntaris que s'hagen adoptat abans de l'entrada en vigor d'esta llei continuaran en vigor en els seus propis termes.

2. En els parcs nacionals de Picos de Europa i Monfragüe que mantenen nuclis urbans en l'interior no serà aplicable el que disposen els articles 6.2 i 7.6. En estos nuclis,

els plans i les normes urbanístiques se sotmetran al que disposen les lleis declaratives dels parcs nacionals en què estiguen inclosos.

3. Les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals declarats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei no experimentaran cap modificació quant als municipis que les componen.

4. L'adequació de la senyalització dels parcs nacionals, i en particular la supressió de qualsevol senyalització referida a anteriors règims cinegètics ja extints, es realitzarà en un any a partir de la data d'aprovació de la nova imatge corporativa prevista en l'article 17.

Disposició addicional octava. Finques de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals ubicades fora dels parcs nacionals.

Les finques adscrites o propietat de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals no incloses dins dels límits dels parcs nacionals seran objecte d'una gestió mediambiental d'acord amb els seus valors naturals i amb els fins institucionals que tinguen assignats.

Disposició addicional novena. Creació i funcionament dels nous òrgans.

La creació i el funcionament dels nous òrgans s'atendran amb els mitjans personals, tècnics i pressupostaris assignats al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Disposició addicional deu. Adequació a la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera.

Totes les actuacions previstes en la present llei que puguen afectar ingressos i gastos públics han de supeditar-se als principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera conforme a la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril.

Disposició addicional onze. Zones sotmeses a exigències derivades de la defensa nacional o en què concórreguen altres raons imperioses d'interés públic de primer orde apreciades mitjançant un acord del Consell de Ministres.

Les propostes en què es formalitzen iniciatives per a la declaració de parcs nacionals que incidisquen sobre terrenys, edificacions i instal·lacions, incloent-hi les seues zones de protecció, afectes a la defensa nacional, hauran de ser sotmeses, respecte d'esta incidència, a l'informe preceptiu del Ministeri de Defensa abans de ser aprovades. Així mateix i en cas que concórrega la dita incidència en els instruments de planificació que preveu esta llei, haurà de sol·licitar-se un informe al dit ministeri en la tramitació del Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals i dels plans rectors d'ús i gestió. L'informe serà vinculant en la tramitació dels plans rectors d'ús i gestió l'aprovació dels quals no corresponga al Govern.

Sense perjudi de les facultats atorgades al Consell de Ministres pels articles 5 i 6 de la Llei 8/1975, de 12 de març, de Zones i Instal·lacions d'Interés per a la Defensa Nacional, podran realitzar-se actuacions, plans o programes sectorials que contradiguen o que no incloquen tot o part del contingut dels instruments de planificació mediambiental de caràcter reglamentari que en cada cas corresponga, per la concurrència de raons imperioses d'interés públic de primer orde apreciades mitjançant un acord motivat del Consell de Ministres.

No obstant allò que disposa esta llei i de conformitat amb el que preveu l'article 30 de la Llei Orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la Defensa Nacional, els béns afectes al Ministeri de Defensa o a l'ús de les Forces Armades i els posats a la disposició dels organismes públics que depenguen d'aquell, així com aquells en què es constitueixen zones de seguretat d'instal·lacions militars o civils declarades d'interés militar, estan vinculats als fins previstos en la seua legislació especial.

Disposició addicional dotze. *Parcs nacionals sobre aigües marines.*

Respecte a les propostes de parcs nacionals sobre aigües marines de sobirania o jurisdicció nacional, se sol·licitarà un informe el Ministeri de Foment en tots els aspectes referents a seguretat marítima, navegació, vida humana en la mar, contaminació del medi marí i senyalització marítima; al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme pel que fa a seguretat i abastiment energètic, i al Ministeri de Defensa pel que fa a defensa i seguretat nacional.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori en els parcs nacionals de Castella-la Manxa.*

En la mesura que la comunitat autònoma assumisca la gestió dels parcs nacionals de Cabañeros i de les Tablas de Daimiel, estos espais es continuaran regint per la normativa anterior que els siga aplicable.

Disposició transitòria segona. *Aprovació del pla rector d'ús i gestió en els parcs nacionals declarats.*

Respecte als parcs nacionals ja declarats que no disposen de plans rectors d'ús i gestió, les administracions competents hauran d'aprovar-los en el termini de tres anys a partir de l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació de normativa.*

Queda derogada la Llei 5/2007, de 3 d'abril, de la Xarxa de Parcs Nacionals, així com totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que establix esta llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 7/2013, de 25 de juny, de declaració del Parc Nacional de la Serra de Guadarrama.*

1. S'afeg el paràgraf següent al final de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 7/2013, de 25 de juny, de declaració del Parc Nacional de la Serra de Guadarrama:

«La intervenció de l'Administració General de l'Estat tindrà lloc previ requeriment formal a la comunitat autònoma o a les comunitats autònomes corresponents perquè, en el termini de sis mesos, adopten les mesures a què es referix el paràgraf anterior.»

2. Es modifica la disposició addicional octava de la Llei 7/2013, de 25 de juny, que passa a tindre la redacció següent:

«Atesa la singularitat de la ubicació geogràfica del Parc Nacional de la Serra de Guadarrama, i amb caràcter excepcional respecte d'allò que s'establix per al conjunt dels parcs nacionals, la prohibició general de sobrevol a menys de 3.000 metres excepte autorització expressa o per causa de força major, queda reduïda a 500 metres per a les aeronaus comercials i d'Estat.

Les activitats de vols d'aeronaus no impulsades per motor seran objecte d'estudi en el Pla Rector d'Ús i Gestió del Parc Nacional de la Serra de Guadarrama a fi de determinar les cotes, els períodes i les zones en què eixa activitat no siga incompatible amb la conservació dels recursos del parc.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 1/2007, de 2 de març, de declaració del Parc Nacional de Monfragüe.*

1. S'elimina la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 3 de la Llei 1/2007, de 21 de març, de declaració del Parc Nacional de Monfragüe.

2. S'afeg un nou apartat 8 a l'article 3 de la Llei 1/2007, de 21 de març, amb la redacció següent:

L'Administració gestora del parc podrà organitzar activitats de navegació en l'interior de les seues aigües, amb la finalitat de difondre els valors naturals del parc nacional, en un nombre i forma que siguen plenament compatible amb estos valors.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Esta llei, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, el qual atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació bàsica de protecció del medi ambient, té caràcter bàsic, sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

Té així mateix caràcter bàsic, a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de bases i coordinació de la planificació econòmica, l'article 32.

La declaració d'estat d'emergència inclosa en l'article 13 s'empara en la competència en matèria de seguretat pública atribuïda a l'Estat amb caràcter exclusiu per l'article 149.1.29a de la Constitució.

Disposició final quarta. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. Es faculta el Govern, en l'àmbit de les seues competències, per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa la present llei.

2. Es faculta el Govern per a modificar, per raons de seguretat aèria o quan siga pertinent en aplicació de la normativa europea, prèvia consulta a les comunitats autònomes afectades, el límit d'altura, sobre la vertical del terreny, de sobrevol del territori de tots o d'algun dels parcs nacionals, disposat en l'article 7, número 3, lletra e.

Reglamentàriament, a iniciativa conjunta dels ministeris de Defensa i Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, s'establiran les excepcions a la prohibició de sobrevol a una altura inferior de l'establida per als parcs nacionals, per causa de defensa i seguretat nacional.

3. El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor de la present llei, establirà la imatge corporativa i la identitat gràfica de la Xarxa, d'acord amb el que disposa l'article 17.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 3 de desembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Sistemes naturals espanyols

1. Sistemes naturals terrestres espanyols que han de tindre representació en la Xarxa de Parcs Nacionals.

– Bosquines supraforestals, pastures d'alta muntanya, estepes llenyoses d'altura i terreguers.

– Formes de relleu i elements geològics singulars del massís Ibèric i les serralades alpines.

– Formacions i relleus singulars de muntanya i alta muntanya.

– Sistemes naturals singulars d'origen glacial i periglacial.

– Sistemes naturals singulars d'origen càrstic.

– Boscos mixtos atlàntics de l'estatge mitjà o montà.

– Rouredes, fagedes i bedollars.

– Boscos de roures valencians i de roures rebolls.

– Alzinars, carrascars, suredes i ullastrars.

– Avetars i pinsapars.

– Pinedes, savinars i ginebrars.

– Garrigues xeròfiles mediterrànies.

– Estepes mediterrànies, espartars i bogars.

– Sistemes i formacions associades a les conques terciàries continentals i marines.

– Zones desèrtiques costaneres i d'interior.

– Bosc de laurisilva.

– Muntanya verda de faies i brucs.

– Zones d'eufòrbies (*tabaiba* i *cardón*) i altres formacions termomacaronèsiques.

– Cursos d'aigua i boscos de ribera.

– Canyons fluvials sobre relleus estructurals.

– Depòsits i formes amb modelatge singular d'origen fluvial i eòlic.

– Costes, penya-segats, dunes i depòsits litorals.

– Zones humides i llacunes d'alta muntanya.

– Llacunes halòfiles, saladars i algepsars.

– Llacunes d'aigües dolces, canyissars, bogars i junqueres, i herbassars de taula amb entollada temporal.

– Zones humides costaneres i marenys litorals.

– Sistemes naturals singulars d'origen volcànic.

2. Sistemes naturals marins espanyols que han de tindre representació en la Xarxa de Parcs Nacionals.

– Sistemes associats a emanacions gasoses submarines.

– Fons detrítics i sedimentaris.

– Bancs de corals profunds.

– Fons de *maerl*.

– Comunitats de coral·linàcies.

– Praderies de fanerògames marines.

– Àrees pelàgiques de pas, reproducció o presència habitual de cetacis o grans peixos migradors.

– Grans muntanyes, coves, túnels i canyons submarins.

– Comunitats singulars de grans filtradors: esponges, ascidis i briozous.

– Comunitats d'algues fotòfiles o laminàries.

– Comunitats de substrat dur amb poblaments alguers fotòfils o esciòfils.

– Vores i talussos de pendent pronunciat.

– Baixos rocosos.